

Best PS.
Juliaan Horst.

berbeau

J. Wemeljew

Mondelinge mededelingen van Mr. P.A. Blaisse aan Mr. J. Linthorst Hemman op 11 februari 1953.

1. De Heer Blaisse is nogal tevreden over de gang van zaken in de op 9 dezer gesloten vergadering van de Sous-Commission des Attributions te Parijs, waar na dagenlange besprekingen ten slotte met algemene stemmen de bijgaande voorstellen voor de artikelen 69 - 72ter zijn aanvaard.
2. Ten aanzien van de gang van zaken deelde de Heer Blaisse mede, dat hij na de besprekingen te Rome in de vergadering der Sous-commission des Attributiens te Parijs een overzicht heeft gegeven van de zij. thans bestaande mogelijkheden:
  - a.- men late de economische zaak aan een apart protocol over, hetgeen echter zelfbedrog is aangezien men immers deze weg slechts ingaat omdat men in de onmogelijkheid verkeert het over de economische bevoegdheden eens te worden;
  - b.- men laat de economische bevoegdheden aan een apart protocol, doch neemt in het Statuut een "fonds de réadaptation" op, waarmede dus een Europees principe zou zijn aanvaard;
  - c.- men breide het sub b.- genoemde uit met een principie-uitspraak over de Tariffgemeenschap;
  - d.- men breide het sub c.- genoemde uit met een principie-uitspraak over de afbraak der quantitatieve restricties;
  - e.- men breide het sub d.- genoemde uit met een principie-uitspraak over monetaire en verdere financiel-politieke integratie.
3. Persoonlijk meent de Heer Blaisse er op te mogen wijzen, dat het hem aantrekkelijker voorkomt, dat Nederland thans in principe met het hier voorgestelde accoord gaat en de eigen Nederlandse voorstellen voor een Tariffgemeenschap als stap naar een Douane-Unie/tot resultaten poogt te doen leiden, als zijn voorzien in het thans voorgestelde artikel 70.

4. Ofschoon de hierbij overgelegde redacties dus unaniem
|| zijn aanvvaard, acht de Heer Blaisse het allesbehalve zeker
dat zij ook in de Assemblée Ad Hoc zullen worden aangenomen.

11 Februari 1953.

ASSEMBLEE AD HOC

Paris, le 9 fevrier 1953

RESTREINT
AA/CC/SCA (4) 41
Or. fr.

COMMISSION CONSTITUTIONNELLE

Quatrième session

SOUS-COMMISSION DES ATTRIBUTIONS

NOUVELLE REDACTION

du Chapitre V du titre III
du projet de rédaction du statut AA/CC (4) 25
(attributions économiques)
adoptée en deuxième lecture
par la sous-commission des Attributions

ARTICLE 69

La Communauté est chargée de réaliser progressivement un marché commun entre les Etats membres fondé sur la libre circulation des marchandises, des capitaux et des personnes.

Elle a le pouvoir de prendre, dans les conditions fixées aux articles 70 à 72 ter, les mesures nécessaires à la réalisation de ce but, y compris, notamment, les mesures concernant la réduction ou l'abolition des restrictions quantitatives à la circulation des marchandises et la réduction ou abolition des tarifs douaniers entre les Etats membres.

ARTICLE 70

Les pouvoirs conférés à la Communauté à l'article 69 ne peuvent s'exercer qu'après un délai d'une année à partir de l'entrée en vigueur du présent traité. Si pendant cette période ou à n'importe quelle époque successive, les Etats membres stipulent entre eux, et éventuellement avec des Etats tiers, des traités concernant la création du marché commun, les pouvoirs de la Communauté s'exerceront en conformité avec lesdits traités.

Sur la demande des Etats membres, lesdits traités pourront être considérés comme partie intégrante du présent Statut.

ARTICLE 71

a) Après l'expiration de la période fixée à l'article précédent, et pendant une période de cinq années, les mesures à prendre aux termes de l'article 69 pourront être arrêtées par le Conseil exécutif européen, sur avis conforme du Conseil de ministres nationaux statuant à l'unanimité et avec l'approbation des deux Chambres du Parlement commun.

b) Après ledit délai de cinq années, ces mesures pourront être arrêtées par le Conseil exécutif européen, moyennant l'avis conforme du Conseil de ministres nationaux statuant à la majorité simple et l'approbation des deux Chambres statuant à la majorité des deux tiers.

ARTICLE 71 bis

Afin de faciliter l'établissement progressif du marché commun visé à l'article 69, il est institué un Fonds européen de réadaptation destiné à permettre l'octroi d'aides ou d'indemnités à certaines entreprises et catégories de travailleurs, dans l'esprit de l'article 56 C.E.C.A.

Le Fonds est alimenté:

- (i) par des contributions des Etats membres,
- (ii) par des emprunts de la Communauté,

(iii) par un prélèvement annuel d'un taux maximum de 5% sur la valeur des commandes passées en exécution des programmes visés à l'article 101 C.E.D.

Le taux du prélèvement, dans les limites définies, ci-dessous, et ses conditions d'assiette et de perception sont fixées par une loi de la Communauté.

Le Fonds est géré par le Conseil exécutif européen sous le contrôle du Parlement.

ARTICLE 72.

a) Le Parlement de chaque Etat membre pourra saisir la Cour des mesures arrêtées par la Communauté aux termes de l'alinéa a) de l'article 71, s'il considère qu'elles excèdent la compétence de la Communauté telle qu'elle est définie à l'article 69 ci-dessus, ou bien qu'elles ne respectent pas les règles contenues dans les traités visés à l'article 70 ci-dessus.

b) Les Etats membres pourront saisir la Cour des mesures arrêtées par la Communauté aux termes de l'alinéa (b) de l'article 71, soit pour les motifs indiqués à l'alinéa a) du présent article, soit au titre des articles 37 C.E.C.A. et 56 C.E.D.

ARTICLE 72 bis

La Communauté peut émettre des propositions en vue du développement progressif d'un marché commun et de la mise en commun des ressources des Etats membres.

Les Etats membres consultent le Conseil exécutif européen avant de prendre des mesures (notamment des mesures d'ordre monétaire) ou de conclure des accords entre eux, susceptibles de restreindre la libre circulation des marchandises et les échanges de main-d'œuvre.

En cas d'urgence, la Communauté est tenue immédiatement informée pour avis ultérieur.

ARTICLE 72 Ter

Aucune mesure en matière économique, en dehors des limites de compétence ci-dessus établies, ne peut être prise par la Communauté sans autorisation des Etats membres donnée avec l'approbation de leurs parlements.

Jan 15 '53
13 Feb '53

~~verkeerd~~
~~verkeerde~~

631'53/Wem.

Notitie betreffende de artikelen 69 t/m 72 van het ontwerp-statuut over de bevoegdheden van het politieke orgaan samengesteld door de Sous-Commission des Attributions.

Genoemde paragrafen komen in het kort hierop neer, dat de politieke autoriteit na een bepaalde overgangstermijn de bevoegdheid krijgt de maatregelen te treffen, die nodig zijn voor de vestiging van de marché unique, met name op het terrein van de opheffing der quantitatieve restricties en de liquidatie van het systeem der invoerrechten.

Naar analogie van het K.S.G.-verdrag wordt een fonds gevormd. Dit bestaat in dit geval uit:

- a) contributies
- b) leningen
- c) heffingen ter hoogte van 5% van de defensiebestellingen binnen E.D.G.-verband.

Deze fondsen dienen om de door de politieke maatregelen getroffen personen en bedrijven gedurende de overgangsperiode te helpen.

Het komt ons voor, dat de grondgedachten, waarop genoemde artikelen werden opgebouwd, in economisch opzicht niet houdbaar zijn:

A) het is waarschijnlijk geen toeval, dat de landen, die relatief het gretigst gebruik maken van het inflatie-procéde, in het algemeen ook de hoogste invoerrechten hebben. Uit onderstaand staatje, dat overigens slechts van illustratieve aard kan zijn, blijkt daar iets van:

	Nederl.	België	Duitsland	Frankrijk	Italië
Hoogte van het gemiddelde invoerrecht	8%	8%	14%	17%	20%
Relatieve prijs-inflatie t.o.v. 1938 (= 100)	360	440	270	2660	5000

Dientengevolge betekent voor landen als Italië en Frankrijk het prijsgeven resp. het reduceren van de invoerrechten voor een niet onbelangrijk gedeelte het uit handen geven van een monetair instrument, dat, zulks in tegenstelling tot een koerscorrectie of deflatiepolitiek, het voordeel heeft, dat het op de verschillende speciale belangen "gericht" kan worden. Indien men dit speciale voordeel echter prijs zou willen geven, volgt er niettemin uit dat het onwaarschijnlijk is, dat de in de artikelen 69 t/m 72 genoemde doeleinden verwezenlijkt zouden kunnen worden zonder een gelijktijdige of voorafgaande monetaire integratie.

h.m. gelijk
u. -> de klin
politicus
D.W. belang, tot andere
maakte hiervoor een o.a.

- B) Indien men toch zou trachten deze problemen los te maken, zouden de zwakke valuta-landen op onlogische wijze profiteren van de fondsvorming door landen met lage rechten en/of harde valuta. Dit alles zou neerkomen op een verkapte steun aan de getroffen betalingsbalansen buiten de bestaande E.P.U.-regelingen om.

C) Bovendien zijn vanuit economisch gezichtspunt dit soort offers irreal, omdat indien - nadat bepaalde bedrijfstakken door het waarschijnlijk aflopend karakter van de subsidies ten gronde zijn gegaan - de door de tariefreducties geaccentueerde of bewerkstelligde betalingsbalansmoeilijkheden niet zijn opgelost, of devaluatie of contingentering uiteindelijk een uitweg zal moeten bieden. Een deel van de door de buitenlandse concurrentie bedreigde of beschadigde bedrijfstakken komt hierdoor ex-post weer in een gunstiger positie te verkeren en kan zich dientengevolge herstellen. Met andere woorden het gevaar is niet denkbeeldig, dat genoemde subsidiefondsen terecht komen in een put zonder bodem.

D) In de praktijk zal het ook niet mogelijk zijn om criteria aan te geven, waaruit zou kunnen blijken, wanneer een bedrijf bedreigd wordt door moeilijkheden, die uit de monetaire situatie voortvloeien dan wel uit de reductie van het tarief, omdat deze problemen één en ondeelbaar in elkaar overvloeien. Hierbij wordt dan nog afgezien van de discussies over sociale lasten en derg., die hierbij onvermijdelijk te berde zouden kunnen worden gebracht.

E) Het is onlogisch de heffingen te koppelen aan de bestellingen, die binnen het kader van de E.D.G. plaatsvinden. Landen, die toevallig weinig militaire goederen produceren en dus in de praktijk beneden de 8%-regeling van de E.D.G. uitkomen, zouden dan weinig moeten betalen, terwijl landen met een grote militaire productie, die boven de 8%-regeling uitkomen, relatief zware offers zouden moeten brengen. Dit criterium staat o.i. in geen enkele logische relatie tot de gestelde economische problematiek.

Dir.Gen.v.d.B.E.B.
Afd. Algemene Integratie,
13 Februari 1953.